

24-dik szám.

Junius 14-én. 1873.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 7 ft. 6 hóra 3 ft 50 kr, és 3 hóra 1 ft 75 kr
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtáraknál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok tere, Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasabos nonperaille sor 10. kr.
Hirdetések felvételnek: **NASCHITZ JAKAB**, hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12-ik szám a. a hirdetésekkel illető közönséges és pénzes levelek szinten Naschitz J. irodájába ezimezendők. **Bécsben, saját főgnyöksegünkben** Kärntnerstrasse 8. sz. 1. em. (**Naschitz Jakob** fők-üzletében.)

XXV. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram.

No hala legyen a papnak, zajsagok hazudtak megin. Deak Ferencz nem beteg, ita deakferenczet, atul szilsőjobban lett, most mar fris egisigben kijarhatya alatkertbe. Teczik tunyi micsinyalya öreg ur alatkerbe? hat enyeleg orosz-lanykaval gyepen.

Filre ne tesszen magyarázni! Nem van szo felsiges czar nőalatvaloirul, szip muszka ljubiczakra; van csak szo kis oroszlanfyiokrul, a mi tavolrul se nem olyan vészedelmes. Öreg ur ad oculos demonstrálja, hogy ő plane közelrül se nem tartja tüle.

Hohoho! mondja nekeñ Adam barátom; eszerint Deak valóságos Daniel profeta 48-as tigrisbarlangban! valóságos Gerard is Andrassy Mano, a ki paczkaza fenyevadakal! Simson, a ki meriszel nyulni alatkiralynak tor ajaba, izz repeszi száját fülig!

Hja bizom! felelek in Adam barátomnak; a mi Rarey lonak, az Deak oroszlanynak! Cassanova, Cassaalta. Alatszeliiditő! Azirt van olyan szelid pártja.

De mit gondolya tek. barátom uram, micsoda systemat követ hazabölese virengző fenyevad lekerenyezésire? Teszi tan ra vaskezit is nyakalja meg aztat, hogy mig nyekkeni se nem birja? Höher! Nizi talan oroszlanyal farkas szemet mint quondam kivert bikaval, is büvöli le sötít szemöldökök alul electrico-magneticum fluidummal? Migizs höher! Avagy nekiszégez talan historicus paruplit, a kitulvalo ijedtibben kaczagja magat oroszlan kölyök hotra? Mig enil izz höher! Bölesesig rejlik egyszerűen aban, hogy agya oroszlanynak minden jobul — oroszlan yriszt! Így egyeztünk volt ki mas nemes vadál izz, anno 67.

alazatozs szolgaja

T. Z.

Országgyűlés.

Szlávi minisztránselnök oly dolgot lát a Ház szőnyegén forgolódni, a mely volta képen nem létezik. Már hogy a dolog nem létezik, nem a szőnyeg. Hivják Eskont Bánknak, meghalt születése előtt egy nappal krachban, hanem nem vet neki másfél hetet, újból életbe léphet az Ábrahámok kebelébe, — ha beadják neki az illető consortiumot.

felcseser Felsewházy a diagnosis meg-tétele végett azt mondja a nemélt halottnak, hogy öltse ki a nyelvét, és szörnyülködve observálja, hogy a Bank nyelve egészen — magyar. A nyelvet tehát heroicus cura képen ki akarja huzni.

Schmausz: A IX. classis nevében! Tiltakozom. A magyar Bank nyelve maradjon a magyar.

Kerkapoly: Schmausz urnak sem épít az utókor smauroleumot, ha mindent így összevissza magyaráz. Hiszen ön confundálja Kerkapoly Bánkomat Katona Bankjával. Ez magyarul van írva, de az nincs magyarul fundálva. Aztán látott ön valaha az angol banknál magyar nyelvű pénztárjegyeket? vagy a francia banknál magyar nyelvű contocurrenseket? avagy az osztrák banknál magyar nyelvű versatzscheinokat? avagyis a peccenyág banknál magyar nyelvű elismervényeket? Na ugye hogy nem? Ecce tehát, sehol a világon, sem Angliában se Franciaországban se Ausztriában se Peccenyágiában nem szövegezik a bank jegyeket magyarul; csak mi tennénk kivételt? Hogy ez nem csak absurdum, de sőt minden internationalis jogok ellen volna, világos mint a subicz. Inkább peccenyágul! Aztán méltányos, hogy ha az én pénzemet egy idegen kölcsönvétellel tiszteli meg: én a hitelező kedves kutyakötelmemnek tartsam az ő nyelvén csinálni meg az obligációt. (Kerkapoly: Helyes!)

Csernátóni. Ha a t. pénzügyér ur pénzt akar adni: elveszik azt akármiféle nyelven kínálja legyen; ha ellenben a pénzügyminiszter ur kölcsönt akar csinálni, úgy sem akarják érteni mit beszél. Egy tolmácsa van egyedül: a szenáloloknak jó provizio.

Ivánka Zsiga (álmából felrettenve.) Vizi? Mi a vizi? Mausvizi? Tartom a schmaust. Pulszki Gusztá. Gusztus dolga a ma-

gyar nyelv. A mint én a finánczügyér ur kártyáiba gusztáltam, magamnak is ezuholnom kell az ő anzagolásához. Mert kérem alásan. Közmondás igazmondás. Igazmondás nem ember-szólás. Az pedig közmondás, hogy »a hány nyelv anynyi ember.« No már most. Ha mi egy egy forintokra rá írjuk csak magyarul, hogy egy forint: akkor az az egy forint ér egy forintot. De ha azt is ráírom, hogy az az egy forint ein Gulden, jedna forinta, un florin, en goldinar, un fiorino, jeden zlaty, un zlot bün, two schillings, szrpes nyahucz (ez peccenyágul van): — akkor az az egy forint már tiz forint! Mert a közmondás szerint a hány nyelv anynyi forint, a közmondás pedig igazmondás, igazmondás nem ember szólás. Ez az én logyikém, s ez a »bankóhatványozás« az én tanálmányom; ajánlom az osztrák státus adósságok lekivittölésére! (Kerkapoly végig csókolja. Oreg Pulszki az orrán örömkönyveket sir.)

Wodianer Béla. Belőlem vette ki a szót t. előttem szóló. Meg hát az volna e a szabadszólás, hogy az escomptbank ne azon a nyelven beszéljen a melyken akar? hanem a melyken nem akar?

Tisza Kálmán: Ezen negyvenfontos argumentatiókat nem lehetvén lehetséges közönséges emberi elmeéllel ripostozni, csak azon szempontból merek gyenge kísérletet tenni a nyelv védelmére: hogy Pulszki Gusztáv ur bankócsináló elmélete épen az által sodorná végveszedelembe az országot, hogy iszonyu gazdagságba keverné, melyből semmi gazdálkodó pénzügyér se deficitelné ki megfeszített igyekezet mellett sem. Már pedig tudjuk, hogy az államok elpuhultságára — s a romlásnak poshatag csirája ez, — a túljólét vezet. A mint csökkentik az arany értékét a bő californiai leletek, úgy veszne el a »gazdagság« becse nálunk, s emelkednének a »szegénység« papirosai. A Dárius, Pereira, Montechristo, Rothschild, és Bernáth házak földönfutók lennének, s ez utolsó firma: Bernáth Gáspár bankócszeleltetője nélkül nyakunkra kozmáskodnék a bankócsimboraszszó, a hogy a dohány összeszenesül, ha sok van a magazinban felhalmozva. Hiszen a finánczminiszter ur tudja tán.

Szavazásra kerülvén a sor, miután a pénz-
ügyér nem köti a tárczáját a karóhoz, szeren-
csétlenül el is ütök rajta a pört, s fájdalom, a
magyar váltóbank jegyei magyar nyelven lesz-
nek szerkesztendőek. Kerkapoly melancholiával
fujja a magyar bank nótát:

»Esik esik esik
Actiám esik.
Szegényminiszternek
Ez nem jól esik!«

d6.

Nagy szellem.

Ül a poéta, izzad üstöke,
Gyöngyökben ül az ihlet homlokán,
Élveszté üt már a földnek röge,
Egekbe vitte egy kis barna lány, —
Vidéki tisztelő, vagy Schneider Fáni?
Hogy elmesélje, nem lehet kívánni.

Dalának tárgya hisz nem esemény;
Az eszme és a fenkölt érzelme
Költője ő: — Erato kebelén
Nyert ihletet, mi most oly féktelen.
Amint hevül, amint a rim ragadja,
Fogán kialszik bus szivarcsutakja.

Képzelve puffadt léggolyója már
Emelkedik fel... hogy kapaszkodik
A kötekbe! száll
Mindjárt eljut a hajnal csillagig!
Ott majd a csillaglényözönben fürdik...
Majd Fáni mondja: Ah wie liebenswürdig!

... A vajadás már szűnik csendesen.
Világra jő most báj-rejtelmivel
A szép szülött, és lelkes vers leszen.
A génius mit alkot, a mivel
Hazája szellemkincsét gazdagítja?...
Halljuk! — Nevét már alakanyarítja:

»Itt állok én — ő lesüti szemét,
Miként reánk a méla hold lesüt —
Én rátekintek s megfogom kezét —
Ő feltekint — a bucsuóra üt —
Arczomra küldi felhőt a kétejt —
Kocsi előtt merengve áll a két pej! —

Halk szellő kél, a lombok inganak,
Én elbocsátom a leány kezét —
Ne nézz reám! — Az élet ingatag —
Hallod a lombok hulló bus neszét?
Én felülök — ő besuhan a házba —
A kocsi dörg — a szél a lombot rázza.« —

A halhatatlan szép poéma ez.
Nincs benne bár egy szikra gondolat:
De csitt te gáncs! im ajkad néma lesz.
Nem érzed, mily sejtelmes hangulat?
A lapban koszorú kerül czimére,
És a költőnek öt forint a bére.

Csengey Gusztáv.

Utolsó hír.

Uri barátom!

*No hiszen vannak ütőközve meg ber-
lini udvarmesterek perzsa sák spa-
nyol etiket elenes magaviselőtyin!*

*Nasreddin ö felsige színházban
udvari paholyban adta olyan hangos
jeleit magas tetszisznek, a mire kinyes
hofdamak miltan elfintoritotak orukat.
Is ismitelte ezt diszebid alatt, csinálva
Vilmos császár paléjabul Fingal bar-
langot. Victoria wurde geschossen. Hat
osztan mikor elutazot száz tagbul alo
kisirétel mit hagyot legalab szolgál-
melyzetnek? Mit? hat hagyta nekik
lackirozot szobakban nem aranyat-
hanem rezpinzt quantum satis. Eztet
hijaic keeleti kinyelemnek. Epen most
beszili nekem Gotterwecker consul ba-
ratom. Ajanlok magamat*

G. Z.

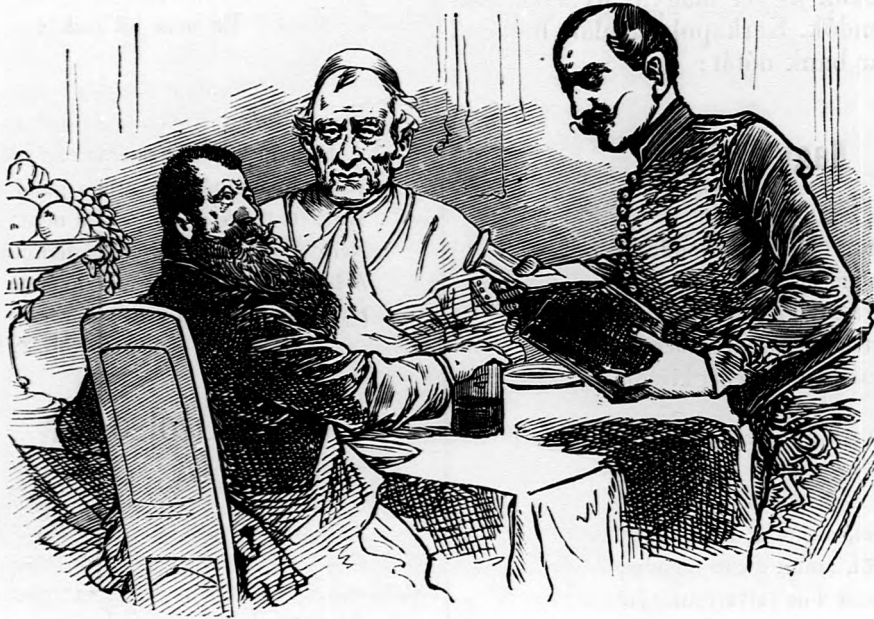
Haszontalan tudnivalók.

— Tanügy. Ha mármost a tanuló ifjuság és a
tanítók is katona kötelesek: a szegény tanítók kenyere
kétszeresen lesz komiszkenyér.

— Kitüntetés. Tavasz Andr. képviselőt a
belügyminiszter díjtalanul nagysápi predicatummal
ruházta fel, e község körül szerzett igenszámos érde-
meiért. (Budap. Közl.)

KRÓNIKÁS ADOMÁK.

Bartakovics érsek meg a tisztartója.

A jó öreg egri érsekről beszélük a következő adomát.

Mikor kinevezték egri érseknek, első gondja volt az érseki javakat rendezni, a tönkre ment gazdaságot helyreállítani, a zilált vagyoni viszonyokat rendbe szedni. E munkájában erélyesen járt els nem egy gazdatiszt, ki szerzett babérjain nyugodtan vélt pihenhetni, megtanulhatta, amit rég elfelejtett, hogy hogyan kell szántóknak, aratóknak kora reggeltől késő estig a sarkában lenni.

Az érsek azt tartotta, hogy most ez a legjobb politika s legkülönb zöld asztal a zöld mező.

Természetes, hogy több afféle Szentheverdel napokat ünneplő ispán, kasznár-fajta részesült vagy komoly megintésben vagy plane egyenesen áldozatául esett az érsek reformmunkálatainak, kisöpörtetvén, mint haszonvehetetlen.

A konczlesők azt hitték, no majd lesz itt szüret, majd lesz itt avancement, — az az új érsek minden gazdatisztet elcsap. Jó lesz közel állni hozzá; hátha a nyilásba sikerül valamelyiküknek be surrani.

Leginkább aspiráltak pedig a s**i* tisztartó állomására; ez jó zsiros koncz lett volna nekik. Azért hát el nem mulasztották volna ugy oldalvást tudomására juttatni az érseknek, hogy az a tisztartó milyen szörnyü lusta dög, nem is lehet a nagy hasától

valami nagyon fürge, azután meg van egy nagy hibája.

— Mi lehet az? — tudakolá az érsek — talán csak nem tolvaj?

— Oh isten mentsen, azt a világért sem lehet róla mondani. Ámbár bizony jól megszédte magát. No de azt becsületes uton is tehette. Nem merem mondani, hogy —

— Nos hát akkor mi lehet az a nagy hiba? — sürgeté az érsek — egyik se nevel olyan lovat, barmot; buzája, rozsa szép, repczéje sikerül; mindenén áldás van a keze alatt. Hát legyen ő lusta akár ezerszer.

— Nem a lustaság — mondák a fülbe sugók, — más itt a baj; sokkal nagyobb annál. A s**i* tisztartó, szörnyüség! soha sem imádkozik.

— Hogy a —! — az érsek nem mondta ki, amit elkezdett; megnyugtatta az áruklodót.

— Édes fiam, ugy látszik a s**i* tisztartó lelkének üdve nagyon rajta fekszik a te lelkeden. Az bizony baj, hogy ő nem imádkozik; de bizonyosan azért nem teszi, mert helyettem kell dolgoznia a gazdaság körül s így megbizik hanem, hogy én meg viszont helyette is imádkozom. Légy te csak nyugodt a s**i* tisztartó e baja felől.

Hanem egyszer csak azt hallja az érsek, hogy az s**i* tisztartó azonfelül, hogy lusta, azonfelül, hogy nem imádkozik, még szörnyü nagy korhely is, mindig

iszik, a mennyit ő meg nem innék, annyi bor nincs; részezes, garázda, megbizhatlan.

No már ez olyan vád, amely, ha alapos, súlyos következményeket vonhat maga után. Azért hát meg kell vizsgálni, ha vajon alapos-e?

Nagy ebédet adott az érsek s arra valami gazdasági tanácskozás ürügye alatt elhitta a sⁱ tisztartót is. A felszolgáló hajduk be voltak tanítva, hogy amint a tisztartó elé helyezett meszelyes palaczk kiürül, azonnal tegyenek helyébe egy másikat s olvassák, mennyit iszik meg.

Biz az pedig nagyon sokszor kiürült. Az érsek aggodalommal vette észre, hogy az iszákosságra vonatkozó vád aligha nem alapos.

Az ebéd vége felé oda intí a hajdut:

— Hány volt már?

— Most viszem a tizenhetediket.

Az érsek figyelemmel vizsgálta vendégét, nem vesz-e észre rajta valami változást. Nem volt azon egy szikra sem, egy korty nem sok, mintha annyi bort sem ivott volna.

Az üvegek még folyvást ürültek. A huszonegyedik járta már. Az érsek titkon int a hajduknak, hogy hozza a következőt.

Mikor a hajdu épen ki akarja cserélni az üres palaczkot telivel, — a tisztartó ráteszi tenyerét az üres palaczk szájára s oda mordul a hajduknak:

— Hadd el öcsém, ennél többet sohasem iszom.

— Csak tizenkét itzcéskét méltóztatik mindig?
— kérdé az érsek.

— Épen csak annyit, — felelt a tisztartó. — Azt azonban nem tudtam, hogy excellentiád is olvassa.

Az érsek kissé elszégyenlette magát. Azonban ha már belekezdett, hát kiismeri tisztjét.

Asztal után beszédbe eredt vele, gazdasági dolgokról. Azt hitte az érsek, hogy most már csak utóéri ő kegyelmét a tizenkét itzcéské.

Hát akkor bámult el, amikor a beszélgetésbe elmélyedve, észrevette, hogy hiszen már este lesz. Az öreg tisztartó a legracticusab gazdasági elveket oly elevenen, oly vonzó modorban fejtegette előtte, biztató terveket, szükséges javításokat, gyümölcsöző beruházásokat proponált, ismertette a legjobb gazdasági gépeket, s az érsek három órai beszélgetés után nem csak arról győződött meg, hogy ez az ember józan ember, de arról is, hogy kitünő gazda is és becsületes ember.

Mikor a fülbesugók ujra előjöttek, csak annyit mondott nekik:

— Az bizony iszik, sokat iszik, nagyon sokat iszik; de birja. Hej ha minden gazdatisztem ilyen korhely volna!

A szentírás czitáló.

A mult században igen elmés pap volt Püspökiben Madari. A nagyvárad latin szertartásu püspök kiválólag kedvelte őt élceiért, annyira, hogy ha lent volt Váradon, a püspök Madari társaságát alig nélkülözheté.

A többek közt egyszer együtt volt a püspök a kanonokkal s a fehér barátokkal, kik nehezen várták már a »vastag nyaku kálvinista papot.« Madari megérkezik, s az érkezőt a püspök eme szavakkal fogadja: no páter! sokáig megvárakoztatott, azért neheztelésünket csak egy reánk illő szentírásbeli hely idézésével hárihatja el magáról!

Madari engedve a felhívásnak, megszólal: Saul keresvén az ő atyjának szamarait, ime megtalálá azokat! — —

A barátok.

Szokása volt a hires gróf Amadénak minden évben több darab hizott disznót küldeni a simontornyai barátoknak; — egy évben azonban elfelejtkezett róluk.

Egy ünnepi alkalommal barátra lévén szükség, beizen a rend főnökének, hogy küldene barátot.

A disznó nem küldéseért érzékenyen megnehezelt rendfőnök megtagadta kérését; röviden azt válaszolván: ha disznó lesz, — lesz barát.

A bűnét megbánta gróf, csakhogy a barátot megkaphassa, ugyanazon levélre irt gyorsan vissza: ha barát lesz — disznó lesz.

Sirvers.

(A férj a feleségnek.)

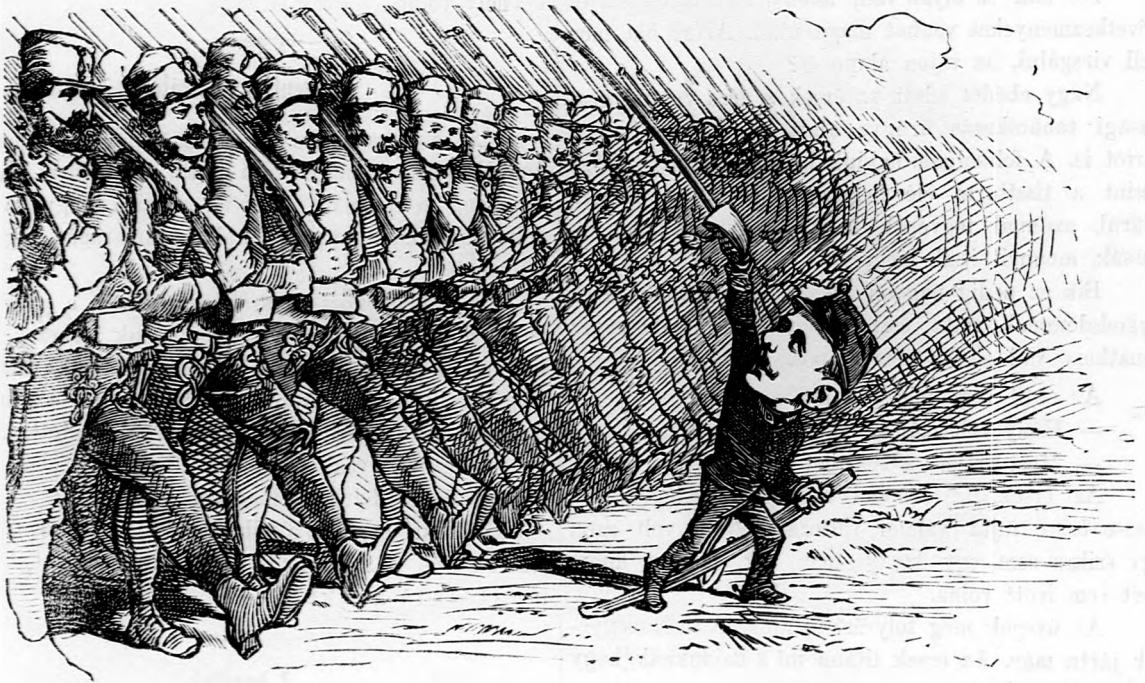
Kedves hitvesemet fedj e sötét bolt.
Sirasd utas, mert ő tán a tied is volt.

Eredeti sürgöny.

Feladatott. Legényén kulcscsal éjfélíg vár a koornám.

Érkezett. Legényem kulacscsal éjfélíg vár a komcnám.

NAGY DOLOG A HÁBORÚ!

Kis Pulszki (a vén diák regrutákhoz): Csak utánam fiaim!

Bukás előtt.

Kereskedő: Nem eszközölhetne ki a papának pár creditakciát?

Bankár: 350 forintért igen. De csak is a papának!

Bukás után.

Bankár: Nem méltóztatik venni creditakciákat?

Kereskedő: 5 és 1/2 krajczárért fontját igen. De csakis bankár urnak.

Don Pedró a színházban.

Színházi pletykák.

— Mit énekelnek a conservatorium növendékei? e kérdésre megfelelnek a gróf Fesletics Oroszlán fülei hallatára briliánsul sikerült próbatétek. A nagy lapokkal egyetemben nem győzzük eléggé dicsérni kiváltképpen a zeneszöveg helyes megválasztását. A mint ugyanis a leánynövendékek énekéből kivéhető volt, (mert az érthető kiejtésre gondot fordítanak,) ilyen passusokból állanak ki az egyes számok: »szivem fennen dobog szerelmében,« — »Oh mint lángolok te érted, — »itt a tavasz jer kedves a zöldbe,« — »átöllelek, megcsókolak,« — »az erdőmélyen szerelmben csattog a csattogány,« — »mi édesek bájos ajkid,« — »hő szivem megreped érted!« — és e tónusból tovább, solo ugy mint unisono. A mi mind igen tapintatos megválogatása a szövegnek, ismételjük. Kivált ha meggondolja az ember, hogy 15—16 éves művésznőcskékről van szó. Jó ezt tudni a kis kisasszonyoknak.

— A Bartalus népdalgyűjteményéből kirekedt egy nóta a javából, melyet széltiben danolnak Váradon. Ugy kezdődik hogy:

»Kukogyicza, édes malé,
Fiatal asszony Blaháné.«

A többit — legyen szerencsénk, — elfújjuk Bartalus urnak, tegye majd kótára.

— A jó előadáshoz champagnit is kell! Egy zöldszemű kritikusknak kifogása van a Sakkakirálynakban az egyik szereplő ellen, mert hogy »nincs benne elég pezsgő.« E szerint a rendező meg bizonyonyal megnyerte tetszését akkoriban, mikor ez ártatlan sugón végig nyújtott. Volt akkor abban elég sompányer.

Kritika illustrata.

»A nemzeti színház kardalnokai igen szegletesek,

hanem a koristánék annak kerekdedebbek.«

— A vörös herceget Mac-Mahon nem akarja Párisba eresztetni, mert a vöröset nem jó falra festeni.

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

Jövő század hirdetése.

— Ez még nem volt. —

Mutogattatik egy vad gyermek, ki azonban tökéletes lángész, mivel jóllehet zenét soha sem hallott, hamis hang hallatára elfintorítja arcát. Az öt év oltá vele találkozott siker fényesen tanuskodik állításunk valódisága mellett.

Politika-polémia.

Hermann Lipnikkel, a Borsszemjankóban.

Sooti jobb párt egyik bérencz bajnoka
Ujabb, dicsőbb hadjáratra indula.
Mily szép nállatok e tűz s e viszketeg,
Bizon nemes ut, melyet megkezdetek,

Egy éve, hogy lezajlott a választás
Sok ellenfél azóta már jó pajtás
Az alvó orosz lányt kár felkölteni, —
Kutba a követ csak az örült veti.

S a vargák kik a tanácsházban ülnek
Nállatok egytől egyig többet érnek
Míg a tanácsházban a te pártod volt
Hátra maradt, nem előre ment, Soot.

Első versed butaságát bámultam
E másiktól undorral elfordultam
De ugy látom, — jó honfiak kárára —
Abszurdításodnak nincsen határa.

Ti a kik Gróf Izékit éltettétek
Oly sok jóért, anyira sem vittétek,
Hogy megösmertétek volna népetek
Hisz az a két varga ott volt veletek.

Mit véthetet ellened e két varga
Ki renegett s hitét neked eladta,
Ha vettétek ne bánjatok így velük
Nem tietek még örökre a bőrük.

Ne üsd a mit gazdád drága pénzen vett
Ez a többi között legbolondabb tett
Mert választás két év múlva is majd lesz
S ha a mór most elmehet, akkor nem lesz.

Czene Jánost is minek bántanotok
Bóha csipéssel neki nem ártotok.
Mit nyersz, hogyha korpa közé kevered;
Oly kemény, hogy öt soha el nem nyeled:

Back Leo meg nem törődik veletek
Tapasztalta mi telik ki tölletek,
S e közmondást is ösmeri már régen
Gyakran rugást ejt a számár becületes személyen.

»Szegény hazám, mivé lettél« így végzed
E sajnálkozást itt rosszul idézed
Sajnálkozni itt ok csak apádon van
Hogy ily botrányosan snaszsz egy fia van.

Ezzel árva lélek veled végeztem
Ha folytatod, én vezerteken kezdtem
Mert gazdátok saját bornyát őrizze
A tilosba ne eressze ily messze.

S ha a Pegazus megrugott tollvitéz
Bárki vagy uratok baját ne tetézd
Lant avatatlan kezekben rosszul áll
Vesd el, tanácsolja

egy Sooti polgár.

Mibe merült?

Szavalarra volt kijelölve a zsidó diák. Vörösmartynak a »merengőhez« című költeményét tanulta be. De mivel igen sokáig magolta, mikorra a szöszékre föllépett elfeledte a kezdetét:

»Hová merült el szép szemed sugára,«... s e helyett ily szókra fakadt:

— Nem is thudom már, mhibe merült mhind a khét szemed világha?....

Orfeus.

Tanár. — Na domine Füleky, mondja meg nekünk a mythológiából, hogy ki volt az az Orpheus?

Diák. — Az Orfeus kérem? Az operett volt az alvilágban!..

Rosszul van találva.

A kisasszony megkapta arczképét a fényképész-től. Összejött a család minden tagja; győzték dicsérni hogy milyen szép, milyen jól van találva. A kis Dezső csak nézi, nézi, s miután a vizsgálódás tárgyát néhányszor összemérte az eredetivel, így kiált fel.

— Bizony nem jól van ám eltalálva a Nina, mert a szeplője, meg a lencséje nincs a fotográfián!

Okos felelet.

— Mit gondolsz, kis öcsém, miféle helyen verték meg a germánokat?

— Hihibi, — a hátukon!

Ismerte az apját is.

A győri vásárban azt kérdi a vevő a cigánytól, mit fizessen neki első lovára feladást? a cigány végignézi s azt mondja:

— Nincs azs urnak annyi pinze, hogy azst a feladást megfizethesse, a mivel az in lovam többet ir.

— Ejnye kötőznivaló, nem tudod kivel beszélsz, hogy ilyet mersz nekem mondani!

— Dehogy se tudom! ismertem azs apját izs, rövid nyelvű vas villával tetőzték a szalmakazalját!

Mily hangjok van a vásárhelyieknek?

H. M. Vásárhelyen a dalárda zászlószentelési ünnepélyére több vidéki dalárda is hivatalos volt, s ezek tagjait egyes jómódu emberekhez beszálásolták. Nemes Gáspár Mihály urhoz is jutott kettő, kik is magokat illendően bemutatták:

— Én Vastag János bassista vagyok:

— Én pedig Vékony József tenorista.

A gazda erre a kaptafára így mutatta be magát:

— Én meg Gáspár Mihály vagyok: kálvinista.

Tyukprókátori élelmesség.

H. veszprémi ügyvéd vizslája két forint árá kárt tett a hentesnek. A hentes tudva milyen emberrel van dolga, (iszonyu fősvény volt;) ki akart rajta fogni. Elment hát hozzá s kérdezi:

— Ügyvéd ur, üzletemben egy kutya 2 ft ára hust evett meg, tartozik e nekem gazdája káromat megteríteni?

— Megismeri e azt a kutyát?

— Meg van nálam kötve.

— Jól van; ha gazdája nem fizet majd én behajtom rajta.

— A kutya ügyvéd uré!

»Ugy-e? A kutya tett 2 ft árá kárt az ügyvédi tanács 5 ft, adjon ide 3 ftot s kvittek vagyunk. —

Magyarizálás.

Elküldik a leányt a gyógyszerárba herbatéért.

— Kérek öt garasára görbehátut! mondja a leány a patyikásnak. (A fura idegen szót ő tótosan herbaténak értette, ebből lett magyarul görbehátu.)

A cigány lova.

A babai cigánytól lovat vett a zsidófiu. Mikor árát kifizette, azt mondja a cigánynak:

— Bácsi, én a száz forintot keveslem a loért, ennek nagy hibájának kell lenni, mert máskép nem adta volna annyiért! Most már kifizettem árát, mondja meg igazán, mi hibája van?

— Pedig öcsem ennek egyéb hibája nincs, mint ha hegynek mész: tolod a kocsit, (mert nem húz), ha völgynek méssz: tartod a kocsit, (mert nem tart), ha egyenesen méssz: vezeted a lovat! (mert különben nem megy).

— Hát akkor mikor ülök én fel a kocsira?

— Bolond, hát mikor etetsz!

Czigány és csiger.

Urdolgában voltak a cigányok s midőn este vacsoráztak, vadalmából készített csigert adat az ur nekik jó bővön.

Egyszer kezdenek énekelni; végre a vén dáde azt mondja az urnak: Már sokat is ittunk abbul a borbul, fizetni akarnánk.

— Csiger volt az dáde, nem bor.

— Jaj nagyságos uram, ha tudtuk volna, meg se résegedtünk volna tüle.

Szerkesztői subrosa.

— Aurelián küldeményének első fele beválik. — M. Komárom H. A. Állunk elébe, kivált az olyan fajtának, mint most az utolsó. — Okadotolt gorombaság. Telik onnan jobb is. — Bum verse és nem verse ros. Tóbiás adomáját közöljük. — Vidor. Az első nagyon erős, az utolsó nagyon ismert, közbül esnék a jó, de ott semmi sincs. Ezt tessék jövőre beküldeni. — Sopron Sz. k. Használjuk, szívesen vesszük. — Busmagyar. Ép az a baja, hogy nagyon bus. — M. L. adomái hol nem jők hol nem ujak. — Parturiunt montes. Elmés.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő
JÓKAI MÓR.
Lakás: Státó-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1873.
NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD.
(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
NASCHITZ JAKAB.
hirdetményi irodájában, Pest, József-
tér 12. szám alatt,
és Bécsben Kärntner-strasse 8. szám
1. smelet.

Rajzolja
JANKÓ.
Metszi:
POLLÁK.

Ertl Károly,

fodrász és hajművész Pesten.

Gránátos- és hatvani-utca sarkán 1. sz.

Ajánlja a nagyérdemű közönségnek

ujanon megnyitott

fodrász - termét

a legdivatosabb

hajjékekkel es mindennemű

hajmunkákkal és műfonásokkal

a legolcsóbb áron.

Megrendelések mindennemű **hajjékekre** a legrövidebb idő alatt eszközöltetnek.

Készletben vannak mindennemű **fonadék** és **chignonok** 5 forinttól fölébb.

Hajfürtök és chignonok kikölesönöztetnek.

A t. hölgyek kényelmére a bemenet a hatvani utcában is van.

Régiség- és ásvány-gyűjtemények

3 frtól kezdve fölfelé

használhatók; valamint válogatott, ékszer-tárgyak,

ó-ésműjavítatuk minden árban kaphatók az

érem-, ásvány- és régiségtárgyak

irodájában, a régi Lloydépületben.

1-434

Pressburger Vilmos

legolcsóbb és legnagyobb

ruharaktára Magyarorszáiban

király-utca 18. szám, Jálics-féle házban

ajánlja dusan berendezett raktárát mindennemű uri-ruhákban, melyek a legdivatosabb szövetekből elkészítvék, és legújabb szabásuak, még eddig nem hallott olcsó áráért:

Tavaszi öltönyök	12 frtól	30 frtig
Felöltök	7 »	20 »
Tavaszi v. őszi kabátok	6 »	15 »
Salon-öltönyök	20 »	35 »
Jaquet- vagy kabátok	8 »	25 »
Frakkok v. salonkabátok	14 »	30 »
Nadrágok	3 »	10 »
Mellények	2 »	6 »
Hálókötösök	8 »	16 »
Gyermeköltözetek	3 »	10 »
Úti-köpenyek	13 »	25 »
Vadászkabátok	5 »	12 »

Mérték utáni megrendelések 12 óra alatt elkészítetnek; a vidékről megrendelések leggyorsabban elintéztetnek.

Ezenkívül nagy választékban mindennemű posztó- és gyapot-árakat gyári áráért tartok.

A legbiztosabb és legkellemebb szer

váltóláz ellen,

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

Chinin-csokoládé

és a

Chinin-czukor

Rozsnay M. gyógyszerésztől Zombán Tolnamegyében, melyeket a magyar orvosok és természetvizsgálók nagygyűlése

Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el. 4552 1-35

A Wheeler és Wilson-féle

varrógépek

gyári társaság

New-Yorkban

tisztelettel jelenti, hogy készítményeinek árát leszállította és hogy csakis Pesten

OHM C. O.

igépviseleijénél

József-tér 15. sz.

legjobb hirben álló családi varrógépei

70 frtól kezdve valódi minőségben beszerezhetők.

Figyelmeztetjük a t. cz. közönséget, hogy minden más ajánlata valódi készítményünknek csak csaláson alapszik s intéssel nagyon lelkii-meretlen gépkereskedők ellenében kik nem állanak védbélyegünket meghamisítani. Képes árjegyzések kívánatra kiszolgáltatnak és elküldetnek

24994-

ARELENGEDES.

Régi jó

olasz hegedűk

Budapest, Józsefváros

ősz-utca 16-dik szám alatt kaphatók.

RÖCK ISTVÁN gépgyára

Pesten, soroksári-utca 20. szám,

ajánlja készletben levő

hordozható cséplőgépeit tisztító és zsákoló szerkezettel, hozzátartozó 6 lóerejű, erős szerkezettű, hordozható, könnyű járatu járgányait,

továbbá

Hentzmann-féle és amerikai cséplőgépeit

2, 3, 4 lóerőre járgánnyal együtt, szelelő- és szóró-rozstáit.

Különböző ekéit, vető- és aratógépeit szénagyűjtőit, boronáit, szecsavágógépeit, kéz- vagy lóerő után, répavágóit, kukoriczamor-zsolóit, minden nagyságu zuzógépeit, olaj- és fűpörtő-sajtóit, sóórlóit; valamint

mozdonyait

cséplőgéppel s körfűrészszel, fekvő gőzgépeit kazánnal együtt;

őrlőmalmaid ló- és gőzerőre tisztítóval vagy a nélkül, valamint minden nagyságu **vízszivattyuit** Gyártmányai szilárdsága- és czélszerűségeért kezeskedik.

Ét-terem-megnyitás

Van szerencsém tudomásul hozni, miszerint a **hatvani- és magyar-utczára nyiló sarokházban,**

„Sörforráshoz”

czimzett **éttermet** állítottam fel és **vasárnap május 25-én** megnyitottam, melynek vezetésével

Gabányi Sándor urat

biztam meg.

Elvem és legfőbb törekvésem leend, a lehető illendő árjegyzék mellett, legjobb étel és ital kiszolgáltatása által a t. közönség teljes megalégedését kiérdemelni; ajánlom tehát vállalkozásomat szives pártfogásába és maradok nagyrabecsülésem kifejezése mellett
Budapesten, május 22-én 1873.

Alázatos szolgálja

Loog Imre.